

טוב העלון השבועי להסות בה'

לילה שמסדר את החיים

לא יהיה יותר עם ישראל שיעשה נחת רוח כה גדולה ועצומה בליל הסדר. ומסיים האדמו"ר וכותב: "על כן, לא יאומן כי יסופר מקהלות רבבות הסודות והייחודים אשר נעשים בעולמות העליונים על ידי ליל הסדר שעושה יהודי בעולם הזה".

כותב המדרש (פנים אחרים): "בלילה הזה, אלוקיהם של אומה זו, עסוק בלעשות להם ניסים". עד כדי שאמר 'הצדיק מגרידיץ', הגה"צ רבי אליהו גוטמאכר זצ"ל בדרשתו טרם כניסת החג: "בכל הדורות היה הלילה הזה, לילה של ניסים גלויים, ואף מי שנולד במזל רע: יש לו צער בגידול הבנים, יש לו קשיים בריאותיים, מצבו הכלכלי קשה וירוד - אם יתפלל בתוך הלילה הקדוש הזה, בשעת עריכת הסדר ויפנה בכל ליבו לאלוקיו - יפעל לשנות את מזלו שנגזר עליו קודם ביאתו לעולם, לפי שהוא לילה קדוש ומיוחד לשנות הטבע". ואף ביקש הרב להפיץ זאת בכל בתי ישראל.

סיפר ה'שרף ממלגינצה', האדמו"ר הקדוש רבי חיים מאיר יחיאל זצ"ל, מעשה מיוחד שהיה עם רבו, בעל ה'אוהב ישראל מאפטא' זצ"ל...

- המשך בעמוד 3 -

הנה זכינו להגיע אל הלילה הקדוש - ליל הסדר, אשר כתב עליו ה'תרגום יונתן' (זוהי כי זקן יצחק) כי בלילה הזה קרא יצחק אבינו לעשו ואמר לו: "בני, הלילה הזה, משבחים כל משרתי עליון לבורא עולם, ואוצרות שמים נפתחים בה", ולכן ביקש ממנו שיביא לו ציד כדי שיברך אותו בלילה גדול ומיוחד זה.

המן הרשע ערך את הגורל להשמיד ולהרוג את כל היהודים, ימים ספורים לפני חג הפסח. הגורל יצא על ז' באדר בשנה הבאה, בעוד 11 חודשים. מיד כשראה זאת מרדכי ערך הוא תענית בליל הסדר וביום הראשון של החג, לא אכל ולא שתה, כפי שנאמר: "ויעבר מרדכי-מלמד שהעביר יום טוב הראשון בתענית".

שואל האדמו"ר בעל ה'תפארת שלמה' (פס): מדוע היה דחוף למרדכי לצום מיד ולא לעשות את ליל הסדר ואת יו"ט ראשון של פסח? והרי יש עוד 11 חודשים לקיום הגזירה? ומדוע לא יקבע מרדכי צום ותענית מיד אחר חג הפסח, ובכך לא תתבטל עשיית ליל הסדר וקדושת יו"ט ראשון של החג?

עונה הצדיק חידוש מבהיל: "רצה מרדכי היהודי לעורר רעש גדול ולזעזע את העולמות העליונים לבטל הגזירה, לכן, החליט לבטל בכוונה תחילה את ליל הסדר ע"י תענית, לפי שידע הוא כי יש שמחה עצומה ורעש גדול בכל העולמות בשעה שיהודי יושב בליל הסדר ומקיים את מצוות הלילה הזה, שהמלאכים וכל פמליא של מעלה מקבלים רשות לרדת לבתי ישראל ולראות בעריכת הסדר ובסיפור יציאת מצרים. וכאשר יראו בשמיים שבאותה שנה לא עושים את ליל הסדר - יהיה רעש גדול מדוע לא קיימו השנה את הלילה המיוחד הזה, ובכך יראו בשמיים כי אם תתקיים ח"ו גזירת המן -

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה, ישראל בן מרים וגרשון, מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה, יוסף בן נג'יה. פרוחה בת טובה, פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן, שרית שרה בת ויקטוריה, גילי הכהן בן כוכבה, יוסף בן תמו, טובה בת מרים. יצחק בן טובה, אסתר בת מזל, יעקב בן שמחה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. ליון בן מזל. אבלין עדינה בת פרוחה, ר' אברהם בן ר' סעדיה, עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל, מנשה ואורה אחיאל, א"ה הדר בת נחמה, דניאל בן ציפורה, אורטל חנה בת הדסה וב"ב, פנינה בת שושנה וב"ב, אושרית בת פנינה וב"ב, משה שמואל בן זלדה, מוריה בת רויטל, גאולה בת דבורה, שרה חיה רפאלה בת רחל, טליה מרים בת דינה וחיים, רות בת מרים הי"ו, ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס, יסכה בת מזל, אליס בת פרידה, בתחן בת גילה רוחמה, הדר בת נחמה, זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

סגולות לליל הסדר

הלכות והליכות

מתוך פסקי מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל

שאלה: מה עושים השנה עם סעודות השבת, כאשר במוצאי שבת יחול ליל הסדר? האם מותר לאכול מצה? ומה עם החמץ שנותר?

בשבת בבקר משכימים לתפילה מוקדמת, כדי להספיק לאכול את החמץ קודם זמן איסורו (10:04). ביום השבת עצמו, שהוא ערב פסח אסור לאכול מצה (בעוד שבלי ליל שבת עדיין אפשר).

כדאי מאד לאכול בכלים חד פעמיים בכדי שדברי החמץ לא יגעו בכלי הפסח, כמו כן, אם יכול לאכול את סעודות החמץ במרפסת או בגינה - מומלץ בכדי להשאיר את הבית נקי לפסח.

מה עושים עם החמץ שנשאר עד השעה 10:00? - כיוון שבשבת אסור לבער את החמץ, יש נוהגים לפוררו לאסלה, ויש המכניסים דלי עם אקונומיקה לפני השבת ומכניסים הלחם שנותר לתוכו. ואם אין אפשרות שכזו - יניח את הלחם במקום הפקר. בסיום הביעור יש לעשות ביטול חמץ שוב.

משפחות שלא אוכלות כלל חמץ בשבת זו, יכולות לאכול מצה מטוגנת או מבושלת שבושלה או טוגנה בשמן עמוק, ויש בכל חתיכה כזית - כך שברכתה תישאר 'המוציא'.

מתפללים מנחה מוקדם ועושים מיד סעודה שלישית, אלא שאז כבר לא אוכלים מצה מבושלת או מטוגנת, ועושים את סעודה שלישית בבשר, דגים או פירות, וישתדל להישאר רעב ללילה. כמו כן, אין להכין שום דבר מיום שבת ליום טוב! והעיקר לעשות הכל מתוך נחת ובשמחה, כי זה מה שה' יתברך רוצה מאיתנו!

עיקר ליל הסדר

המצוה החשובה ביותר בליל הסדר, יותר מהמצה והמרור, היא מצוות 'והגדת לבנך' - סיפור ניסי יציאת מצרים לדור הבא מתוך הנאה ועניין שיחרט בליבם. איך עושים זאת? ומה הדרך הנכונה לליל סדר מוצלח?

סיפר הרב יצחק פנגר שליט"א: "עוד לפני שהתחלתי למסור שיעורים, שמעתי עצת זהב מתלמיד חכם גדול ומרצה בחדר עליון שניהל 'קורס למרצים': 'ישנם שלושה סוגי מרצים ומוסרי שיעורים - האחד, מתמקד בתוכן ובחומר שהכין; הוא משנן היטיב את הנקודות שהוא רוצה לדבר עליהם, חוזר על הסיפורים שמתכוון לספר, ועושה סימן לזכור את החומר שרוצה להעביר.

הסוג השני - הינו מרצה או רב שלא חושב כל הזמן על החומר, אלא מתעכב יותר בצורת העברה של הדברים: הוא מרוכז איך לתאר את הסיפור שיספר, הוא מתאמן על קולות מצחיקים או דברים מפתיעים בדרשה שלו.

השלישי - אומנם הכין מראש חומר ורעיונות, מקווה בזמן האמת להעביר זאת בצורה יפה ומעניינת, אך נר לרגלו הוא - 'לזרום בזמן אמת ולחיות את הקהל!'. לא לחשוב כל רגע האם אמרתי את כל מה שרציתי, לא לנסות להיות

(1) **כותב ה"סדר הערוך"**: סגולה לזרע של קיימא להצניע בבית מעט משיירי המצה שנלקחה למצוות אפיקומן, ולהחביאה בבית.

(3) **קבלה מפי ר' אליהו מלופיאן זצ"ל**: "משפחה המעוניינת שאחד מבניה יתארס במהרה, אחד מבני המשפחה יקח בחול המועד את הזרוע שהיתה מונחת בשולחן ליל הסדר, ויניחה בכיס הימני של חליפת הבחור הרווק ללא ידיעתו. וכאשר הרווק ילבש את החליפה ויגלה את הזרוע בכיסו - **מובטח לו שעד חג הפסח הבא הוא יהיה מאורס!**"

(4) **כותב ה'יפה ללב'**: "המצניע מהאפיקומן בביתו, הינה סגולה לשמירה ופרנסה טובה".

(5) כל האומר את אגרת הקדוש ר' שמשון מאוסטרופולי זצ"ל בערב פסח - **זוכה להגנה לכל השנה!**

(6) **אמר ה'אוהב ישראל' מאפטא זצ"ל** כי בשעה שמגיע בהגדה לקטע: "ונצעק אל ה'" - יעצור ויתחנן מקירות ליבו לישועה שמייחל לה, והיא שעת רצון גדולה ונוראה.
- מתוך 'לכתחילה' ליל הסדר: 052-7632686

מרוכז בצורה של הדיבור ותנועות הידיים, אלא הוא נמצא באופן טבעי בהעברת החומר ובודק עם הקהל, האם הם מוצאים עניין בדבר.

"הסוג הראשון והשני", אמר הת"ח בקורס, "לא יוכלו להצליח בהעברת המסר באופן תמידי - פעמים רבות שהמסר והצורה שלו לא מדברים אל הקהל, והרב או המרצה יוצא באכזבה. לעומתם השלישי, שהתכוון, אך ידע כי ברגע האמת הוא יצטרך 'לזרום' ולהתנהל לפי מצב הקהל - הוא יוכל להצליח בגדול בהעברת מסרים".

במה דברים אמורים? צריכים להתפלל לה' שנזכה לקיים את עיקר ליל הסדר - 'והגדת לבנך' בצורה הטובה והמהנה. עלינו להכין סיפורים ומדרשים, לחשוב איך נספר זאת בצורה מרתקת ויפה שתעניין, אך הכי חשוב - לחיות את השטח ובני הבית. אם הם לא קשובים - להמתין לרגע אחר, ובזמן שהם אכן קשובים - לתת את כל הלב והנשמה, לעמוד ולהמחיש את ניסי ה', לעורר להם את האמונה. אך אם ננסה להכניס דרשות וסיפורים בזמן שכולם עסוקים בלסדר את עצמם, לחפש אוכל, להגיש - הוא ינחל אכזבה כפולה. נשתדל ונאמין שברגע האמת, ה' ייתן לנו את הזמן והאיכות שנשפיע ב"ה".

לילה שמסדר את החיים

"פשוט", הוא אמר, "השעה מאוחרת ובכל הבתים ישנים, ולפתע ראיתי שאצלכם יש אור דולק, ואף אתם צועקים בקולי קולות, לכן, הבנתי שאתם ערים ופניתי אליכם", חתם וברח מהעיר, כשהוא מותיר להם את חביות הזהב והיהלומים. היהודי ואשתו לא האמינו למשמע אוזניהם והמשיכו בליל הסדר תוך הודאה והלל לה' על הנס הנורא.

מיד עם תחילת חול המועד הלך היהודי לפריץ ושילם לו את מלא הסכום שהיה חייב לו, אשר היה באחת החביות. הפריץ היה במצב רוח מרומם, ובעודו שמח שמחה גדולה, אמר ליהודי: "אני רואה כי הינך אדם נאמן, ואף כשהיה לך עיכוב בתשלום, עמדת בדיבורך ושילמת את מלוא הסכום. על כן, כאות הוקרה, החלטתי להעניק לך את בית המרזח במתנה, ומהיום ואילך, לא תצטרך לשלם לי עליו דמי שכירות כל חודש, הוא שלך במתנה!".

הכפרי לא ידע את נפשו מרוב אושר, הישועות החלו להתגלגל אליו בצורות, אחת אחרי השניה. הוא היה רגיל לחיות בצמצום ודוחק, והנה לפתע הוא עולה מעלה מעלה. קנה הוא לו ולבניו ביתו בגדים יפים ואף סוסים לרכב עליהם.

בצאת חג הפסח, עלה הוא אל רבו, הצדיק מאפטא, בכדי להודות לו על הישועה ששלח לו בדרשת שבת הגדול. והנה, מיד בכניסתו לחדרו של הרב, טרם החל לדבר, פנה אליו הצדיק ואמר לו: "אין לך מה להודות לי על הנס, כי אתה המושכת עליך ישועה בעת שצעקת באמירת 'ונצעק', שבלילה הזה - הקב"ה שומע את תפילותיהם של הזועקים לגאולה, כשם שגאל את ישראל במצרים".

כתב ה'שפע חיים' זצ"ל שלכן לא מוזכר שמו של משה רבנו בהגדה, לומר לך, שכדי להיגאל לא חייבים מושיע כמשה, אלא רק זעקה לה'!

הוא כבר לא צריך להיכנס אל הצדיק במוצ"ש, הוא קיבל את המסר בצורה ברורה. מיד במוצ"ש חזר הכפרי לביתו והכין את כל ענייני ליל הסדר.

כאשר ערך היהודי את ליל הסדר עם אשתו והגיע למילים "ונצעק אל ה' אלוקינו" - עצר הכפרי ואמר לאשתו: "קדימה, בואי ונצעק לה' מקירות ליבנו ומובטח לנו שניוושע". שניהם פרצו בבכי קורע לב והתחננו לבורא עולם: "בבקשה, חוס ורחם עלינו, הצל את חיינו מגזירת המוות של הפריץ", זעקו מקירות ליבם.

לפתע, שמעו נקישות חזקות על חלון הדלת. הם קמו אל מפתן הדלת, וראו את השכן הגוי שלהם. "הצילו! הצילו!", הוא צעק בבהלה, "הערב שתיתי יותר מידי עד שהשתכרתי, וכתוצאה מכך הרגתי את אשתי. כעת, מפחד אני שמא יודע הדבר לפריץ, אשר יעניש אותי בעונש מוות, ולכן אני חייב לברוח מהעיר. אני מבקש ומתחנן", נפל בתחינה לפניו ואמר, "יש בידי שתי חביות גדולות ועמוסות ביהלומים וזהב שצברתי כל חיי, ומכיוון שאין לי היכן לשמור אותם בזמן שאברח מהעיר, לכן, אבקש שתשמרו לי על כך. וכשאחזור - אתן לכם בתמורה חבית אחת של יהלומים במתנה".

שמח כל כך היהודי ואשתו ופנה אל הגוי: "ומדוע בחרת דווקא בנו לשמור לך על הממון?".

"יהודי אחד מבני העיירה, היה שוכר 'בית מרזח' (מקום שתיית יין ושיכר) מהפריץ של העיירה. כל החודש היה היהודי משתכר ממכירת יין ושיכר לבני העיר, ובסוף החודש שילם את דמי השכירות של המקום לפריץ.

פעם אחת, בחודש ניסן, נקלע היהודי לקשיים כלכליים ולא היה לו אפשרות לשלם לפריץ. ראה זאת הפריץ ואיים עליו כי אם לא יעביר לו את כל התשלום בימים הקרובים - רע ומר יהיה עונשו. היהודי פחד נורא ולא ידע את נפשו מרוב צער. הוא ידע כי אם הפריץ כועס על אדם, אחת דתו להמית.

החליט לנסוע במהירות אל רבו הצדיק ה'אוהב מאפטא', על מנת לזכות בישועה ולהציל את חייו. הוא הספיק להגיע אל ביתו של הצדיק לפני שבת קודש, אלא שהגבאי הודיע לו כי אין כניסה אל הרב, אלא רק במוצאי השבת הקדושה. בלית ברירה, נותר היהודי בשבת בעיר וזכה להתפלל ולשמוע דברי תורה מרבו ה'אוהב מאפטא' זצ"ל.

והנה, בדרשת שבת אחר המנחה, עלה הצדיק לבימה ומסר דרשת שבת הגדול בקול חוצב להבות. היהודי היה איש כפרי פשוט ולא הבין מאומה מדברי התורה, עד שהחל הרב לזעוק מקירות ליבו ואמר: "דעו לכם, כי סיפור יציאת מצרים בליל הסדר אינו סיפור של מעשה היסטורי שהיה, אלא הדבר הזה קורה בכל שנה בליל הסדר. שבכל שנה בלילה הזה - מתעורר הזמן ומאיר אור גדול על כל יהודי, עד אשר כל יהודי אשר צועק בלילה הזה לישועה בבנים, פרנסה, ואף הנמצא בבית האסורים או שיש עליו גזירה קשה - כולם נושעים בלילה הזה ע"י הזעקה והישועה".

הכפרי היה המום ונדהם. הפעם הוא הבין כל מילה שאמר הרב, והרגיש כי הרב דיבר ישירות אליו.

אל תהיה חמוץ!

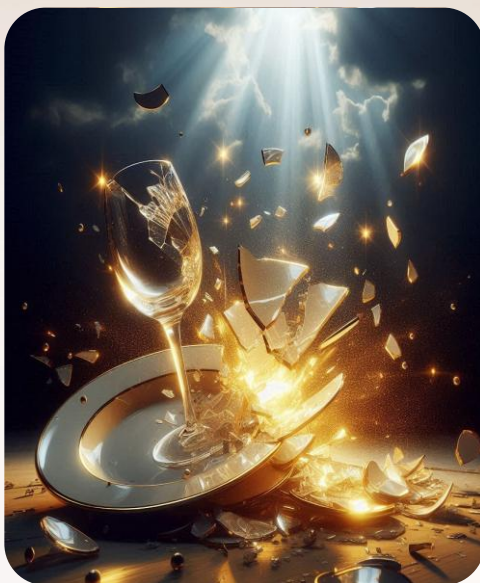
”אני מבטיח לך שמכאן ואילך
אשתפר ואהיה בעל יותר טוב, והכל
מאת ה' בהשגחה עליונה לטובה.”
הוא התכופף ארצה והחל לאסוף
מהרצפה את הכלים, סידר מחדש את
השולחן, ואף חרג מהחומרה
המקובלת שלא לאכול מה שנפל על
הרצפה, ובלבד שאשתו תשמח כי
הוא אוכל מהמאכלים שלה. לאחר
שהצליח להרגיעה ולפייסה, החל
לערוך את ליל הסדר בחדווה רבה,
מתוך שמחה של מצוה.

למחרת, נכנס הרבי ה'בית אהרן'
מקרלין לבית המדרש, ומנה בפני
התלמידים את ה'סדרים' המיוחדים
שערכו הצדיקים אמש בלילה. "ה'ליל
הסדר' של צדיק פלוני - האיר ופעל
פעולות גבוהות בכל העולמות",
"מעשיו של צדיק אלמוני - עשו נחת
רוח גדולה בשמים", אלא שעצר
ואמר: **"אבל ליל הסדר שערך רבי
בערצ'י - עלה על כולנה, כי איש לא
השיג אמש את מה שהוא השיג בליל
הסדר המיוחד שלו. בכח האמונה
והסבלנות, בלי כעס והקפדה."**

חתם הרב בידרמן ואמר: "כדי לזכות לליל סדר שמרעיש עולמות, לא חייבים שהאשה תהפוך את השולחן, אלא גם אם אחד הילדים שפך קצת יין על המפה הלבנה בתחילת הלילה חייכנו וקיבלנו באהבה. אם אחת הצלחות של הערב נפלה על הרצפה ונשברה, בודקים משמיים עד כמה זה לא יעיב על מצב הרוח שלנו ונשאר בשמחה מתוך אמונה. **עיקר העיקרים של ליל אמונה זה, הוא לשמוח במה שה' נותן לי!.** "ה' יתברך, אם ככה אתה רוצה שיהיה לי ליל הסדר - **אקבל זאת בשמחה!"**

הכנסת, חיכתה לו 'קבלת פנים' מיוחדת במינה. אשתו זינקה ממיטתה בחמת זעם, והתחילה לצעוק עליו בכעסה: "טיפש שכמוך, חסר דעה, איך אתה מסדר את השולחן בצורה עקומה שכזו?!"

לא נרגעה האשה מכעסה, עד שהשלימה את דבריה ואמרה: "אני דורשת כי מיד בצאת החג נלך אל רב

העיר ותכתוב לי גט, לפי שאינני
מסוגלת יותר לחיות עם אדם שפל
שכמור!".

אדם רגיל מהשורה, היה מאבד את כל מצב הרוח, מתמלא בזעם ומשיב לה מנה אפיים. אותו חסיד, רבי בערצ'י שמע חרפתו ולא השיב מאומה. הוא הרגיש שמשמיים מנסים אותו בלילה גדול שכזה. אדרכה, במקום להשיב לה מנה אחת אפיים, הוא החל לפייסה בדברים וקיבל על עצמו את האחריות: "סלחי לי אשתי, אכן הייתי צריך להזהר יותר, ובגללי התלכלכה לך השמלה היפה שלך". הוא לא הזכיר במאומה את הפסד המצות והיין שטרח רבות.

בחג הקדוש הזה צריך להיזהר מחמץ, אפילו במשהו. חמץ - מלשון חמוץ - החמצת פנים. אסור להיות חמוץ, לפי שהדבר מעיד על חוסר אמונה. ובפסח, חג האמונה, יש להתנהג כבן מלכים, שמחים ומאושרים שאנו בידיו של אבינו המלך. ואם חלילה מתנהג בחמיצות - הרי שהוא עובר על חמץ בפסח!.

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: "לפני כמה שנים, חי לו איש חסיד וירא שמיים - רבי בערצ'י שמו. בכל ענייני הפסח, היה ר' בבערצ'י מחמיר בחומרות שונות, ובפרט באפיית המצות: הוא בעצמו היה שומר על החיטים משעת הקצירה, מכין את היין בקפידה, תוך זהירות שלא יכנס גרגיר חמץ, עד שהיה מגיע לביתו עם מצות שמורות ובקבוק יין משובח וכשר לליל הסדר. כך היה מתכונן כל שנה בחומרה ובהידור לכבוד החג הקדוש.

והנה, שנה אחת, בעוד ר' בערצ'י בבית הכנסת, נתקלה רעייתו, שהיתה אשה קשת רוח, במפת השולחן וכל המצות המיוחדות שהכין נשברו, וכל בקבוקי היין שטרח להכין בעצמו התנפצו ונפלו ארצה. כעת, אין לבערצ'י מצות ויין כלל.

האשה לא ידעה את נפשה מרוב צער, ומתוך מרירות, נכנסה למיטה וטמנה את ראשה מתחת לשמיכה. "איזה בעל טיפש", זעמה בליבה, "מדוע הוא סידר כך את השולחן?! בגללו נתקלתי בדברים וכל הבגדים שלי התלכלכו במצות וביין שלו - הוא אשם בכל! הוא הראש - הוא אשם!".

והנה, בעוד רבי בערצ'י חוזר מבית-

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שמעון בן פייגה, יאיר חיים בן ענבל שרה, יונה בדיחי בת תורכיה. א.ב.ו. ח.ב.מ. ומשפחתו. שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה.

לע"נ אברהם בן נג"יה תנ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

daniel777achiel@gmail.com • 052-7151858

תורמים יקרים - שימו לב!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-74-58
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה"
מן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

פסח כשר ושמח!

**לכל קוראי העלון. התורמים והמפיצים ולכל בית ישראל
ברכת פסח כשר ושמח
שנזכה לגאולה השלימה אמן!**

- משפחת אחיאל
- משה בריל 9 ת"א

החידה !?
השבועית

**באיזו ברכה ראוי להשתחוות
וליפול על פניו?**

[illegible]

דפוס צבעים אמיתיים